

Америката, толкосъ по-сигорно бѣ, че не е чель ни едно отъ горѣпоменхтитѣ произведения. „Който видѣлъ вълка—вика; който го не видѣлъ — дваждъ вика!“ дума по-словицата.

*
* * *

Но въпросътъ е сега: Подражание ли е *Митрофанъ* на Гоголя?

Отговарямъ: Нѣма нищо по-невѣрно отъ това! Авторътъ е билъ чель уломки (въ Галаховата Христоматия) отъ Гоголевата комедия само, но когато е писувалъ повѣстѣта, нито се е сѣтилъ, нито е ималъ нужда да прибѣгва до помощта на фантазията на великия русски художникъ.

Въпросъ: Но вътрѣшно сходство нѣма ли между героитѣ въ *Митрофана* и ония въ великитѣ творения на Гоголя?

Отговоръ: Никакво!

Въпросъ: Нито въ сюжета?

Отговоръ: Никакво!

Въпросъ: Нито въ тенденцията?

Отговоръ: Никакво.

Впрочемъ, у *Митрофана* нѣма и тенденция. Той е една невинна хумореска — смѣшка — безъ никакво правоучително домогвание.

Въпросъ: Но казватъ, че въ вашитѣ герои се съгледждатъ типове отъ Гоголеви московци?

Отговоръ: Не е истина! Моитѣ герои сж българи, архи-българи, дебелоглави българи, до безобразие българи! Па въ *Митрофана* нѣма типове, а портрети окарикатурени.

Въпросъ: Но сходство нѣма ли въ развитието на дѣйствието между *Митрофана* и другитѣ?

Отговоръ: Никакво!

Въпросъ: Но тие съвпадения?

Отговоръ: Съвсѣмъ случайни!